

[Handelsministeren.]

brug for en ligestilling i behandling og vurdering.

Når det drejer sig om de mindre virksomheder, kan jeg, som jeg sagde til den tidligere ordfører, markere, at jeg mener, at både håndværk og den mindre industri udfører en overordentlig værdifuld aktivitet i dette land, og at vi i høj grad har brug for deres virke, ikke mindst fordi de overordentlig godt supplerer nytænkningen i erhvervslivet og er et supplement til de store gennemindustrialiserede virksomheder. Jeg er enig i, at vi på ét punkt utvivlsomt behandler den lille virksomhed dårligere end den store, nemlig derved at vi giver den samme vilkår med hensyn til de administrative byrder, men glemmer, at den ikke har samme muligheder for at løse dem, og jeg drøfter overordentlig gerne i et samråd med erhvervsudvalget eller på anden måde, om vi kan stille forslag om mindre administrative byrder, som kan tilgodese samfundets målsætning på en for dette mindre erhvervsliv mere acceptabel måde. Det er det, vi har gjort på en række områder, f. eks. også i forbindelse med lovforslaget om anpartsselskaber, hvor vi direkte har taget højde for, at anpartsselskaberne har mindre mulighed for at opfylde alle krav, og jeg synes, det var rigtigt og rimeligt, om vi så nærmere på det.

Eilers vil jeg nok have lov at sige, at noget af det mest værdifulde, vi vel i lang tid har gjort for håndværket og den mindre industri, er gennem den nye teknologilovgivning at stille den ekspertise til rådighed, som disse erhvervsvirksomheder ellers ville have vanskeligt ved at skaffe sig inden for deres egen kreds af medarbejdere.

Til fru Dagmar Andreasen må jeg have lov at sige, at det var mere hendes stemmeføring end hendes indlæg, der kunne antyde en form for modsætningsforhold mellem hende og mig eller mellem mit parti og fru Dagmar Andreasens i holdningen til erhvervenes problemer. Fru Dagmar Andreasen citerede mig for ikke at have taget afstand fra de væsentlige træk i 1960ernes økonomiske udvikling. Jeg vil godt lige sige, at jeg i min redegørelse tilføjede: fordi jeg fandt den som værende et udtryk for sociale forbedringer, som vi principielt er tilhængere af.

Fru Dagmar Andreasens bemærkninger om skattetrykket, som har nået en sådan størrelse for almindelige indtægter, at det må stoppe, og om at vi meget gerne må finde økonomiske muligheder for ikke bare at stoppe det, men gradvis at mildne det, er denne regering overordentlig enig i, og de ministre, der er involveret heri, arbejder overordentlig kraftigt hermed. Det samme gælder fru Dagmar Andreasens bemærkninger om det for store offentlige forbrug. Ikke bare i min redegørelse, men også i redegørelser fra økonomi- og budgetministeren har der været en klar erkendelse af behovet for at søge statens accepterede formål opfyldt af en stadig mindre kreds af medarbejdere gennem rationaliseringsforanstaltninger og gennem en gennemgang af lovgivningen, der kan gøre lovene mindre administrativt krævende, end gamle love højst sandsynligt ofte er.

Fru Dagmar Andreasen citerede sekretæren i Dansk Metalarbejderforbund, Charles Hansen, for en udtalelse om, at erhverv og medarbejdere skulle lade være med at slide hinanden op. Jeg kan tilslutte mig Charles Hansens bemærkninger 100 pct., og jeg kan glæde fru Dagmar Andreasen med, at min opfattelse af Charles Hansen og hans holdning til erhvervslivet har været afgørende for, at jeg netop i dag har udpeget ham til det ene af vore to samfundsudpegede medlemmer i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk.

Jeg er ikke så forfærdelig uenig i fru Dagmar Andreasens indvending mod mine bemærkninger om maskininvesteringer under en højkonjunktur. Jeg burde nok have formuleret det mere korrekt ved at sige, at behovet er mindre under en højkonjunktur end i en dårlig situation. Det tror jeg trods alt er rigtigt, og selv om det ikke er rigtigt, er det i hvert fald et synspunkt, der for øjeblikket vinder accept i en række af vore nabolande. Jeg mener at vide med sikkerhed, at bl. a. Tyskland med samme motivering har forringet deres afskrivningsregler. Det har vi ikke, men vi har altså undladt en forbedring. Men jeg synes endnu en gang, jeg skal sige så stærkt, som det kan siges, at i samme sekund de økonomiske muligheder skønnes at være til stede for en fortsat forbedring netop af de maskininvesteringer, som denne regering opfatter i høj grad som